

Sygn. akt. IV Ka 1041/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Regulska (spr.)

Sędziowie SSO Anna Bałazińska-Goliszewska

(...) del. do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Czesława Twardowskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013r.

sprawy **P. T.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzebnicy

z dnia 1 lipca 2013 roku sygn. akt II K 262/13

uchyla zaskarżony wyrok w części uniewinniającej P. T. od zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Trzebnicy do ponownego rozpoznania.

sygn. akt IV Ka 1041/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia – Śródmieścia oskarżyła P. T. o to, że:

I. w grudniu 2012r. w M., gm. T. z budynku gospodarczego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 691,2 kg elementów metalowych o łącznej wartości 587,52 / pięćset osiemdziesiąt siedem złotych i pięćdziesiąt dwa grosze / złotych, czym działał na szkodę W. J.;

to jest o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

II. w styczniu 2013r. w M., gm. T. wspólnie i porozumieniu z P. C., z budynku gospodarczego - dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 8-miu krat metalowych o łącznej wartości 800 / osiemset / złotych, czym działał na szkodę W. J.;

to jest o przestępstwo z art. 278 §1 k.k.

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy w sprawie o sygnaturze II K 262/13:

I. uznał oskarżonego P. T. za innego popełnienia zarzucanego mu czynem opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 278§1 kk u art. 33§2 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę 10 zł każda,

II. uniewinnił oskarżonego P. T. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku,

III. na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu P. T. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat,

IV. zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżyciel publiczny zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego P. T..

W treści apelacji zarzucono zaskarżonemu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego postawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu, że oskarżony P. T. nie popełnił zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego potwierdza jednoznacznie jego sprawstwo i winę odnośnie tego zarzutu.

Powołując się na powyższe apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej uniewinnienia P. T. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż analiza akt przedmiotowej sprawy pozwala na stwierdzenie, iż Sąd I instancji, rozpoznając sprawę, w zakresie czynu dotyczącego zdarzenia ze stycznia 2013r. w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, gromadząc i ujawniając wszelki materiał dowodowy. Całokształt dowodów zgromadzonych i ujawnionych w sprawie nie pozostawiał wątpliwość odnośnie winy i sprawstwa oskarżonego P. T. w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku. Zarówno oskarżony P. T. i jak i współoskarżony P. C., przyznając się do zarzutu, zbieżnie opisali okoliczności czynu, opisując jego przebieg, Ich wyjaśnienia w pełni korespondowały z dowodami z zeznań świadków W. J. i M. J. oraz protokołu przeszukania.

Analiza akt sprawy, materiału dowodowego oraz uzasadnienia wyroku rodzi natomiast istotne wątpliwości, co do merytorycznej trafności rozstrzygnięcia o uniewinnieniu oskarżonego P. T. od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku. W ocenie Sądu Odwoławczego decyzja Sądu I instancji została podjęta zbyt pochopnie, bez dokładnego, łącznego przeanalizowania wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie.

Sąd orzekający w treści uzasadnienia wskazał, iż głównym dowodem na którym oparto akt oskarżenia w zakresie czynu, którego oskarżony miał dopuścić się w grudniu 2013r., były wyjaśnienia tego oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego (a zasadniczo jego przyznanie się, gdyż złożenia wyjaśnień oskarżony wówczas odmówił). Wobec zaprzeczenia przez oskarżonego w toku rozprawy swojemu sprawstwu Sąd I instancji uznał, iż nie ma w sprawie innych dowodów, które pozwalałyby na przypisanie mu przestępstwa.

Z takim poglądem zgodzić się nie można. Wyjaśnienia oskarżonego nie były jedynym dowodem sprawstwa. W pierwszej kolejności należy zauważyć, co słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że wiarygodność oświadczeń oskarżonego, składanych zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i jurysdykcyjnego, odnośnie przyznania się do zarzutu, podlegać winna ocenie tak jak wszystkie inne dowody. Ich treść winna być zatem weryfikowana w oparciu o całokształt danych ujawnionych w sprawie. Ocenie winny podlegać również wskazywane przez oskarżonego przyczyny zmiany swojego stanowiska procesowego. Sąd Rejonowy weryfikacji takiej nie przeprowadził, wskazując jedynie, na „brak innych precyzyjnych dowodów na sprawstwo oskarżonego”.

Tymczasem, jak słusznie wskazuje Prokurator w treści apelacji, łączna analiza okoliczności ujawnionych w sprawie, tezę o sprawstwie oskarżonego czyni uzasadnioną. Trzeba tu wskazać na okoliczności wynikające z zeznań M. J. potwierdzone treścią dokumentu w postaci wydruku komputerowego – wykazu rzeczy (stali) zakupionej przez M. J. prowadzącego skup złomu w T. od P. T.. Zgodnie z relacją M. J., w dniu 15 grudnia 2012r. P. T. przywiózł do punktu skupu złomu metalowe kraty o wadze 691,200 gr. (taki zapis widnieje również na wydruku). Świadek ten zeznał, iż dobrze pamięta stal przywożoną przez tego oskarżonego. Były to, jak wskazał, kraty ogrodzeniowe, brudne od obornika, typowe dla zagród z trzodą chlewną. Takie same kraty przywozili do niego wcześniej busem M. S. i P. C.. Co ciekawe takie same kraty ujawniono w dniu 8 stycznia 2013r. w pojeździe typu bus marki M., którym poruszali się P. C. i P. T., i do kradzieży których w/w w całości się przyznali. W świetle powyższego wyjaśnienia oskarżonego T. złożone w toku postępowania sądowego, w których wskazał, iż w grudniu 2012r. w skupie złomu sprzedawał jedynie złom pochodzący z jego własnego gospodarstwa rolnego brzmi wielce wątpliwie. Jego linia obrony prezentowana przed Sądem nie wytrzymuje konfrontacji z powyższym. Sąd Rejonowy w treści uzasadnienia wskazał, że wobec braku zawiadomienia o przestępstwie kradzieży krat w grudniu 2012r. przez W. J., ustalenie, że kraty sprzedawane w grudniu przez oskarżonego T. były własnością W. J. pozostaje niemożliwe. Faktycznie W. J. w grudniu 2012r. nie zgłaszał kradzieży. W treści złożonych w sprawie zeznań podał jednak, że około 10 grudnia 2012r. stwierdził, że nieznanemu sprawcy notorycznie dokonywał kradzieży złomu metalowego z budynków dawnego PGR-u w M. (w tym krat metalowych), lecz nie zawiadomiał Policji nie chcąc spłoszyć złodziei, zaś okolicznych mieszkańców prosił o obserwowanie terenu. Jak wskazał, od znajomego uzyskał informację, że osoby wchodzące na teren budynków poruszają się samochodem o nr rej. (...), który to zatrzymano w dniu 8 stycznia 2012r. Poruszali się nim P. C. i P. T., przewożąc 8 sztuk skradzionych stalowych krat. Mając na uwadze powyższe wnioskuje o tym, że takie same kraty sprzedawane w punkcie skupu złomu przez P. T. wcześniej (w grudniu 2012r), mógł uzyskać on w sposób legalny, a tym bardziej, że były złomem pochodzącym z jego gospodarstwa, nie byłoby z pewnością logicznym.

Sąd Rejonowy, co wynika z treści uzasadnienia, okoliczności powyższych, stanowiących de facto logiczny ciąg, wskazujący na sprawstwo oskarżonego w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie I, nie analizował..

Powyższe uchybienia należało uznać za tak istotne, że musiały skutkować koniecznością uchylenia orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Rozpoznając sprawę ponownie, Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości, bacząc o wyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym w szczególności kwestii powołanych powyżej. Sąd orzekający winien przy tym dążyć do zweryfikowania linii obrony oskarżonego w oparciu o wszelkie okoliczności ujawnione w sprawie, przy zachowaniu należytej staranności i wnikliwości, z uwzględnieniem wskazań logiki i doświadczenia życiowego. Sąd Odwoławczy wskazuje ponadto, iż ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy winien zbadać kwestię dotyczącą ustalenia wartości skradzionych krat. Jakkolwiek w treści zarzutu określono wartość skradzionego mienia na kwotę 587,52 zł to w aktach sprawy brak jest jakichkolwiek danych uzasadniających powyższe. W oparciu o treść wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego można jedynie przypuszczać, że wskazana przez niego wówczas kwota 587,52 zł jest tą, którą otrzymał jako cenę za sprzedany złom. Niewątpliwie kwestia ta wymaga głębszego wyjaśnienia.

Zważywszy powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.